

R 4587 (page 107)

பாவமும், வியாதியும் தொடரிப்புடையவைகள்

SIN AND SICKNESS RELATED

மத்தேயு 9:1-13

“பூமியிலே பாவங்களை மன்னிக்க மனுஷருக்கு அதிகாரம் உண்டு.” (வசனம்-6)

கெர்கெசேன பட்டணத்தூர் இயேசுவை வேண்டிக்கொண்டதினிமித்தம் இயேசு அப்பட்டணத்தை விட்டு புறப்பட்டார். காரணம், பிசாசு பிடித்த வேறே ஜனங்கள் சுகமளிக்கப்பட்டால், இந்த இடத்தின் முக்கிய தொழிலாகிய பன்றி சூட்டங்கள் அழிக்கப்பட்டுவிடுமோ என்று ஜனங்கள் பயந்துவிட்டனர். அவர் தம்முடைய வல்லமையுள்ள கிரியைகள் நடப்பிக்கப்பட்ட தமது சொந்த பட்டணமாகிய கப்பர்நகூமுக்கு படகில் ஏறிவந்தார். ஜனங்கள் அவரைச் சுற்றி சூடவே அவர் ஜனங்களுக்கு தேவனுடைய அன்பு மற்றும் இரக்கம் குறித்தும் மனிதனுடைய கடமை மற்றும் பொறுப்பு குறித்தும் பிரசங்கிப்பதில் ஈடுபட்டார். அவர் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருந்த வீட்டிற்கு ஒரு பெரிய கல் சூரையாகவும், சூரைக்குச் செல்வதற்கு வெளிப்புறத்தில் ஏணிப்படிகளும் இருந்தது. திமிர்வாதக்காரன் ஒருவனை, அவனுடைய நண்பர்கள் இயேசு சுகப்படுத்தும்படிக்கு படுக்கையில் அவரிடத்தில் கொண்டுவந்தார்கள். அரையிலும் வீட்டின் பிரகாரத்தில் ஜனங்கள் சூட்டம் இருந்தபடியினால், அவர்களால் உள்ளே பிரவேசிக்க முடியவில்லை. அவர்கள் ஆர்வத்தினால் படியேறி வீட்டின் நடுசூரையிலுள்ள கல்லை மாற்றி திமிர்வாதக்காரனை படுக்கையோடு உள்ளே இரட்சகர் முன் இறக்கினார்கள். விவரிப்புதற்கோ அல்லது மன்றாடுவதற்கோ அவசியப்படவில்லை. மாபெரும் வைத்தியனின் இருதயம் அன்பின் அனுதாபத்துடன் புறப்பட்டது. அவர் விசுவாசத்துடன் சூடிய ஜௌபத்தை உணர்ந்து கொண்டு உடனடியாக அதற்கு பதில் கொடுத்தார். ஆனால் எதிர்பார்த்த விதத்தில் அல்ல.

பாவத்திற்கும், வியாதிக்கும் இடையிலான தொடர்பை விவரிப்பதற்கும், பாவத்திலிருந்தும், வியாதியிலிருந்தும் விடுவிக்கிறதற்கு தனக்கு அதிகாரம் இருக்கின்றது என்பதைக் காட்டுவதற்கும், அவர் திமிர்வாதக்காரனை நோக்கி, “மகனே, திடன்கொள், உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டது என்றார்!” (வசனம்-2) இதைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் திமிர்வாதக்காரனும், அவனுடைய நண்பர்களும் ஏமாற்றமடைந்தது போன்று எண்ணியிருக்க வேண்டும். இன்றைய நாட்களில் நடப்பதுபோன்று அவரை ஒரு மீட்பராக, பாவம் சுமக்கிறவராக, புரிந்த வேலையையும், பாவங்களுக்கான மன்னிப்பும் இவர் மூலம் தான் வரும் என்பதையும் உணர்ந்து கொள்வதைக் காட்டிலும், நம்முடைய கர்த்தரால் கொடுக்கப்பட்ட அப்பங்களையும், மீண்டும் சுகமளித்ததையுமே நன்கு உணர்ந்து கொண்டிருந்தனர்.

ஆனால் அங்கு நியாயப்பிரமாணத்தைக் கற்றவர்களும், நியாயப்பிரமாணத்தை திருப்தி செய்யாதவரையிலும் பிரமாணத்தை மீறின குற்றம் மன்னிக்கப்பட மாட்டாது என்பதை புரிந்திருந்தவர்களுமாகிய மதத் தலைவர்கள் காணப்பட்டனர். இவர்கள் தங்கள் இருதயத்தில் முறுமுறுக்க ஆரம்பித்தபோதோ, இயேசு அதை அறிந்தவராய், “உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டது என்று சொல்வதோ, எழுந்து நடவென்று சொல்வதோ, எது எனிது?” என்று கேட்டார். (வசனம்-5) போதகர் இந்த மாயக்காரருக்கு உணர்த்த விரும்பினது என்னவெனில், இவர்களும் எந்த அதிகாரமும் இல்லாமலேயே உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டது என்று சூறிவிடலாம். ஆனால் அவர்கள் அந்த மனுஷனை சுகமாக்கி நீ எழுந்து நட என்று சொல்ல முடியாது என்பதேயாகும். இவ்விதமாக அவர்கள் எது கடனமானது என்று எண்ணினார்களோ, அதுவே உண்மையில்

எளிமையானது என்றும், எழுந்துபோ என்று ஒருவனால் சொல்ல முடிந்தால் கண்டிப்பாக அவனால் பாவம் மன்னிக்கப்பட்டது என்று சொல்லவும் முடியும் என்பதை அவர்களுக்குப் புரிய வைத்தார். பின்னர் இயேசு திமிர்வாதக்காரனை நோக்கி, “நீ எழுந்து உன் படுக்கையை எடுத்துக் கொண்டு, உன் வீட்டிற்குப் போ என்றார்.” (வசனம்-6)

வேத வாக்கியங்களில் இடம்பெறும் இதே போன்றதான் வேறொரு சம்பவத்திலும், சொல்தமாக்கப்பட்ட மனுஷனை நோக்கி கர்த்தர், “அதிக கேடானதூண்றும் உனக்கு வராதுபடி இனி பாவஞ்செய்யாதே என்றார்.” (யோவான் 5:14) வேறு வார்த்தைகளில் சொல்ல வேண்டுமெனில், நமது கர்த்தர் இவ்விடங்களிலெல்லாம் பாவம் மற்றும் வியாதிக்கிடையே உள்ள தொடர்பைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். இந்த விஷயத்தின் மீது அதிகம் கவனம் செலுத்தும்போது, இவ்விஷயம் அதிகம் நமக்கு உறுதிபெறும். வியாதி என்பது மரணம் நிறைவேறுவதற்கு வழிநடத்துகின்றது. மரணத்தீர்ப்பு அறிவிக்கப்படுவதற்கு முன்பு எந்த வியாதியும் இருக்கவில்லை. மீட்பர், ஆயிரவருட அரசாட்சியில் பாவத்தை அகற்றிவிட்ட பின்னர் காலம்வரும். அப்பொழுது, “மரணமில்லை, துக்கமுமில்லை, அலறுதலுமில்லை, வருத்தமுமில்லை” என சொல்லப்படும் என்று நாம் நம்புகின்றோம். (வெளிப்படுத்தல் 21:12) ஆதாமிடமிருந்து நாம் சுதந்தரித்துக் கொண்ட மரணத்தை மன ரீதியான, ஒழுக்க ரீதியான மற்றும் சர்வ ரீதியான வியாதிகளும், பலவீனங்களும் வந்திருப்பதை நாம் அணைவரும் உணர்ந்திருக்கவில்லையா என்ன? மேலும் எந்த அளவிற்கு விருப்பத்துடன் பாவத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறோமோ, அதற்குரிய தாக்கம் ஒழுக்கத்திற்கேடாக மாத்திரம் இராமல், வியாதிகளின் பெருக்கமாகவும் இருந்து, சாவு நமக்குள் கிரியை செய்வதை நாம் அணைவரும் உணர்ந்திருக்கவில்லையா என்ன?

கடைபிடியுங்கள் அப்பொழுது ஜீவிப்பீர்கள் என்ற நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் கீழ் யூகர்கள் காணப்பட்டார்கள். ஆகவே இவர்களின் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுவது என்பது, ஆயிரவருட அரசாட்சியின் காலத்தில் புதிய உடன்படிக்கையின் கீழ் பாவத்தின் குறைவுகளிலிருந்து விடுவிக்கப்படுவதைச் சுட்டிகாட்டுகின்றது. (ஏரோமியா 31:31) மகிழ்மையான கிறிஸ்து இந்த யுகத்தின் முடிவில் நிஜமாக சபைக்காக அல்லாமல், உலகத்திற்காக, சகல ஐனங்களுக்காக கிருபாசனத்தின் மீது தனது பலியின் புண்ணியத்தைத் தெளிப்பார். (லேவியராகமம் 16:33) இந்த சுவிசேஷ யுகத்தின் சபைக்கான தெய்வீக செயல்பாடு வேறுபட்டதாகும். ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கையின் கீழ் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இவர்களிடம் பாவ மன்னிப்பு என்பது, இவர்கள் பரலோக ஜீவியம் அடைவதற்கும், மீட்பரோடு அவருடைய இராஜ்யத்தில் உடன்சுதந்தரர்கள் ஆகுவதற்குமென இவர்கள் பூமிக்குரிய வாழ்க்கையையும், அதன் விருப்பங்களையும் பலி செலுத்துவோம் என்று உரிய அர்ப்பணிப்பின் வாக்குறுதியின் மீது சார்ந்துள்ளது. ஆகவே இவர்களின் பாவம் மன்னிக்கப்பட்டது என்பது, சபை சர்வ பாதிப்புகளிலிருந்து விடுவிக்கப்படுவார்கள் என்று அர்த்தமாகாது.

இதற்கு பின்பு தான் லேவி என்று அழைக்கப்பட்ட மத்தேயு பணிரெண்டு அப்போஸ்தலர்களில் ஒருவராகும்படி அழைக்கப்பட்டார். இவர் ஓர் ஆயக்காரன். அதாவது, ரோம அரசாங்கத்திற்காக வரி வசூலிப்பவர் ஆவார். ஆயக்காரர்கள் இரண்டு காரணங்களால் வெறுக்கப்படுகின்றனர்:- அதாவது,

(1) தன்னுடைய நன்பணிடமிருந்து, உறவினரிடமிருந்து வரி வசூலித்த அந்நிய அரசாங்கத்திற்கு உதவுவது என்பது, மிகவும் அவமதிப்பானதாய் கருதப்பட்டது.

(2) ஆயக்காரர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் நேர்மையற்றவர்களாய் இருந்து, தங்கள் ஸ்தானத்தினால் தங்களை ஜூவரியவான்களாகும் பொருட்டு இலட்சமும் அதிகப்படியான வரிகளும் வாங்கினார்கள். மத்தேயு இப்படியான நேர்மையற்றவராய் இருந்திருக்க முடியாது. இல்லையேல், இப்படிப்பட்டவர் மேசியாவுடன் தொடர்பு வைப்பதற்கும், அவருடைய

அப்போஸ்தலர்களில் ஒருவராகுவதற்கும், அவருடைய இராஜ்யம் அவருடன் உடன் சுதந்தரராகவும் அழைக்கப்பட்டிருந்திருக்க மாட்டார். ஒருவேளை இயேசு ஒருபோதும் நேர்மையற்ற மனுஷரை அழைக்கமாட்டார் எனில், நேர்மையற்ற மனுஷனும், அவருடைய அழைப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்க மாட்டார். காரணம், இதில் இலாபம் ஈட்டுவதில் எதுவும் இல்லை. அதாவது, புகழ்ச்சியோ, சம்பளமோ, ஏமாற்றும் வாய்போ இல்லை. இதை போன்றவர் தான் ஆயக்காரணாகிய சகேயுவும் கூட. இவரும் நேர்மையான ஆயக்காரன் ஆவர். இல்லையேல் தான் யாருக்கும் அநீதி செய்திருந்தால், நாலுத்தனையாகக் கொடுப்பேன் என்றிருக்கமாட்டார். இது இவர் நேர்மையற்றவராய் இருக்கவிரும்பவில்லை என்பதைக் காட்டுகின்றது.

மற்ற வேதவாக்கியங்களோ, மத்தேயு உடனடியாக தனது நண்பர்களுக்கும், பழக்கம் உள்ளவர்களுக்கும் விருந்தை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலம் அவர்களும் அங்கு விருந்தாளியாக வந்திருக்க கர்த்தரோடு பழகி தொடர்பு கொள்ளும் மேலான வாய்பை அடையும்படி செய்தார். ஆனால் பரிசேயர்களோ, குற்றும் கண்டுபிடிக்கிறவர்களாக இயேசு நீதிமானாய் இருந்தால் இப்படிப்பட்ட கூட்டத்தோடு கூட்டம் சேர்மாட்டார் என்று கூறினார்கள். நம்முடைய கர்த்தர் அவர்களுக்குக் கொடுத்த பதில், “பிணியாளிகளுக்கு வைத்தியன் வேண்டியதேயல்லாமல், சுகமுள்ளவர்களுக்கு வேண்டியதில்லை” என்றார். (வசனம்-12) அதாவது, இந்த காரணத்திற்காகவே அதாவது, பாவிகளுக்கு நன்மை செய்வதற்காகவே அவர் பாவிகளோடு தொடர்பு வைத்திருக்கின்றார் என்பதை சுட்டிக்காட்டினார். அவர் எந்தவிதத்திலும் பாவத்திற்குள் கடந்துபோகவில்லை. மாறாக, பாவிகளைத் தூக்கிவிட்டார். பின்னர், பலியையல்ல இரக்கத்தையே விரும்புகிறேன்” என்று ஒசியா தீர்க்கதறிசி கூறின வார்த்தையை அவர்களுக்கு கோடிட்டுக் காட்டினார். (ஒசியா 6:6; மத்தேயு 9:13) அவர் தான் நீதிமானாக அழைப்பதற்காக அல்லாமல் பாவிகளை அழைப்பதற்காகவே வந்தார் என்பதை அவர்களுக்குக் கூறினார்.

“நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை” என்ற பாடத்தை நாம் அனைவரும் கவனிக்க வேண்டும். (ரோமா் 3:10) அனைவரும் பாவிகள். அனைவரும் பூரணத்தின் தெய்வீக மாதிரிக்குக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றனர். ஆகவே யார் தன்னை நீதிமான் என்று கூறுகின்றார்களோ, அவர்கள் மீட்பரை புறக்கணிக்கின்றார்கள், மாயக்காரராய் இருக்கின்றார்கள். அத்தகையவர்கள் தவறான மனதிலையில் இருப்பதால் தேவனால் இப்பொழுது கொடுக்கப்படுகின்ற எந்த ஆசிர்வாதத்தையும் பெற்றுக்கொள்வதற்கு தகுதியற்றவர்களாகி விடுகின்றனர்.

யார் தங்களை சுபாவத்தின்படி கோபாக்கினையின் பின்னைகள் என்று ஒப்புக்கொண்டு முதலாவதாக இயேசுவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தின் மூலம் வரும் பாவமன்னிப்பை ஏற்றுக்கொள்கின்றார்களோ, அவர்களைத் தவிர வேறு எவரையும் கிறிஸ்துவுடன் சீழனாக இருக்கும்படி தேவன் அழைப்பதில்லை. ஆமென்!

